

مهر

شماره ۲۰۷ - ۸ دی ۱۴۰۰

مدیر مسئول: علی محمد آصفی

سر دبیر: مهرگان محمدی

جانشین سر دبیر: مهسا علیمرادی

تحریریه: مهرگان محمدی، بنیامین محمدی
فواد حسن زاده، علیرضا دودانگه

ویراستار: فواد حسن زاده

طراح: سپیده سمیعی

مهر، آبان، وای از آذر صفحه ۱

وین و ریتم کند مذاکرات صفحه ۲

ارزشیابی پشمکی! صفحه ۵

شاهد، ردیفه بودجه؟ صفحه ۵

مهر، آبان، وای از آذر

مهرگان محمدی

با عوض شدن دولت در همین چند ماه اخیر شاهد تحولی عظیم در حکومت بودیم. مدیران ارشد و مدیران میانی و ... تغییر کردند و جای خود را به افراد تازه دادند. دانشگاه شاهد هم از این تغییرات مستثنا نبوده. تغییراتی که دانشجویان سالیان سال منتظر آن بودند که چه زمان اتفاق خواهد افتاد.

در مهر ماه شاهد عوض شدن مسئول نهاد رهبری دانشگاه شاهد بعد از ۲۵ سال بودیم. در آبان هم معاون دانشجویی عوض شد.

”مهر، آبان، وای از آذر“، عوض شدن رئیس دانشگاه شاهد بعد از ۱۵ سال که این هم (در کنار سابقه ۲۵ ساله مسئول نهاد رهبری) رکوردی برای خودش حساب می‌شود.

این پوست اندازی به قطع ادامه دار خواهد بود و شاهد تحولات بیشتری خواهیم بود، اما آیا این تغییرات رو به جلو می‌باشد و به سوی رشد ادامه خواهد داشت؟ یا عقب‌گرد خواهیم داشت؟ و یا حتی وضع موجود حفظ می‌شود؟ مطالبه ما، به جد، جوشش در دو جریان علمی و آرمان‌خواهیست.

یک بال پرواز علمی دانشگاه داشتن اساتید حرفه‌ای و بروز رسانی امکانات آموزشیست و بال دیگر آن تقویت و حمایت از انجمن‌های علمی. حتی نه حمایت! در قدم اول سنگ اندازی نشود کافیست. باید سیاست‌گذاری به گونه‌ای باشد تا دانش‌آموزها دانشجوی بشوند، تا از میرزا بنویسی به پژوهش روی آورده و در این حوزه مولد باشند همه. سالیان سال است که نامی از دانشگاه شاهد وجود ندارد و اینجا را غالباً نمی‌شناسند. بعضی می‌گویند چون در اطراف شهر می‌باشد. مگر دانشگاه‌های دیگر با این شرایط نیستند؟ بله تاثیر دارد اما مشکلات دیگری نیز هست. چندین سال می‌شود که دیگر نامی از دانشگاه شاهد در ایونت‌ها و رویدادها و مسابقات علمی نیست. البته تک و توک به همت فراوان اندک دانشجویان اتفاقاتی افتاده، اما آیا کافیست؟ حتی این دانشجویان تشویق هم نشدند.

راستی رئیس حراست دانشگاه هم عوض شده. باید دید که این تغییر موجب از بین رفتن فضای امنیتی حاکم بر دانشگاه می‌شود یا نه. فضایی که در آن اساساً گفتگو جایگاهی نداشت. نه گفتگو بین دانشجویها و نه بین مسئولین و دانشجو. فضایی که در آن حق اظهار نظر وجود نداشت و کوچکترین مطالبات (مثل کیفیت غذای سلف) پاسخ امنیتی-پلیسی دریافت می‌کرد. هر مسئولی در دانشگاه تلاشش را می‌کرد تا آرامش را برقرار کند، آن هم با هر روشی. آرام کردن ظاهری دانشگاه که آشوب درونی دانشجو را هر روز بیشتر از دیروز کرده. ایجاد یک فضای گلخانه‌ای و امن بین حصارهای دانشگاه و نگه داشتن انبوهی علامت سوال پشت درب‌های دانشگاه و از سر باز کردن مسئولیت رشد و ارتقا دانشجو.

همه‌ی این‌ها در کنار هم به همراه مسائل دیگر در سالیان سال باعث کرختی و ناامیدی دانشجو شده است. با یک نظرسنجی ساده می‌توان فهمید که اغلب دانشجویان به مهاجرت فکر می‌کنند. البته این بازتاب عملکرد کلی حاکمیت است که همین نگاه امنیتی و پاسخگو نبودن و دغدغه

نداشتن و وجود دیوارهای مختلف عواملش هستند. هر کس اگر در جای خودش درست عمل بکند مشکل حل می‌شود. شاید نشود فکر مهاجرت را از سر دانشجو بیرون کرد اما حالا فرصت این وجود دارد که فکر مهاجرت از دانشگاه شاهد را از بین برد. البته نه با زور، بلکه با امیدواری. امیدی واقعی و نه از جنس شعار.

امیدواریم این تغییرات صرفاً جابه‌جایی اسامی و افراد نباشد و رویکرد تغییر کند، آن هم رو به جلو.

امیدواریم یاد نکنیم ”پاییز همش شبه دیگه، نصف روز غروب“ و با حسرت نگوییم ”چرا همه رفته بودناشون رو می‌ذارن برا پاییز؟“

وین و ریتم کند مذاکرات

بنیامین محمدی

تیم مذاکره کننده:

بعد از روی کار آمدن دولت جدید، همه منتظر بودند که مذاکرات چگونه ادامه خواهد یافت. اولین تغییر، تیم مذاکرات بود. برای این دور از مذاکرات دولت ۴۰ نفر را به وین فرستاد. علی باقری کنی (معاون سیاسی وزیر امور خارجه ایران و رئیس تیم مذاکره کننده) ترکیب هیئت نماینده ایرانی در مذاکرات وین را نشان دهنده‌ی عزم و جدیت در گفتگو برای «لغو تحریم‌ها» دانست. این تیم مذاکره کننده با سطح متفاوت و ممتازی اعزام شده‌اند که حاکی از یک ابتکار برای رسیدن به یک توافق خوب و در کوتاه ترین زمان است.

دست پر هیئت مذاکره کننده:

عضو کمیسیون امنیت ملی مجلس گفت: مذاکرات هسته‌ای در دولت قبل با خزانه خالی و از موضع ضعف انجام می‌شد اما در دولت جدید مذاکره کنندگان ما از موضع اقتدار و با دست پر در پای میز مذاکره حاضر می‌شوند. این دست پر و امتیاز ویژه ایران در این دوره از مذاکرات چیست؟ تمام دنیا شاهد بدعهدی و خروج یک جانبه آمریکا از برجام در اردیبهشت ماه سال ۱۳۹۷ بود، اما ایران نه تنها در برجام باقی ماند بلکه به تمامی تعهدات خود به طور کامل عمل کرد. برای همین در این دوره می‌شود گفت چین و روسیه به علت خوش قولی ایران، طرف ایران را خواهند گرفت. گرچه عضویت جمهوری اسلامی ایران در اجلاس همکاری شانگهای نیز بی تأثیر نیست. نماینده روسیه در سازمانهای بین‌المللی: هیئت مذاکره کننده ایران در وین برای دستیابی به توافق برای احیای برجام و رفع تحریم‌ها در بازه زمانی کوتاه بسیار جدی است.

دد لاین ایران برای ۱+۴:

از نظر فنی غنی سازی اورانیوم به این صورت است که در چهار سطح ۵، ۲۰، ۶۰ و ۹۰ درصد انجام می‌گیرد و کسی که بتواند اورانیوم را تا ۲۰ درصد غنی کند تا ۹۰ درصد هم میتواند پیش رود؛ فلذا از موقعی که ایران موفق به غنی سازی ۲۰ درصد شد، نگاه جهان به ایران تغییر کرد و ما وارد یک جایگاه سیاسی بالاتری نسبت به قبل شدیم؛ و چندی پیش به دستور مجلس غنی سازی ۶۰ درصد را آغاز کردیم که به گفته علی اکبر صالحی در هر ساعت ۹ گرم اورانیوم ۶۰ درصد تولید میشود و ایران همزمان تولید اورانیوم ۲۰ درصد را نیز ادامه می‌دهد.

اگرچه برای تولید سلاح هسته‌ای نیاز به غنی سازی ۹۰ درصدی اورانیوم است اما داشتن انباری از اورانیوم غنی شده حتی با درصدی پایین تر از ۹۰ درصد نیز می‌تواند زمان ساخت بمب اتم را کاهش دهد.

به گفته کارشناسان، ایران هم اکنون تا ساخت بمب اتمی کمتر از یک ماه زمان نیاز دارد که باعث واهمه غرب شده است. پس تیم مذاکره کننده غربی با اطلاع از این موضوع، بسیار سعی به انجام مذاکرات در عرض چند هفته هستند تا ایران میزان ذخایرش بیشتر نشده و به ساخت بمب نزدیک تر نشود و مدام می گویند: «زمان ما کم است.»

انریکه مورا نماینده اتحادیه اروپا در مذاکرات هسته‌ای ایران با قدرت‌های جهانی گفت: «ما چند ماه وقت نداریم، فقط چند هفته برای رسیدن به توافق وقت داریم.»

هشدار به اسرائیل:

تأسیسات هسته‌ای ایران (تسا) در تیر ماه سال ۱۴۰۰ در کرج در طی حمله‌ای خرابکارانه توسط اسرائیل آسیب دید و مقامات جمهوری اسلامی می‌گویند، در جریان حادثه تیرماه یکی از چهار دوربین آژانس بین‌المللی انرژی اتمی برای نظارت بر فعالیتها در تأسیسات کرج تخریب شده و داده‌های آن از بین رفته است.

رافائل گروسی ابراز امیدواری کرد که مقام‌های جمهوری اسلامی ایران هر چه زودتر به پرسش‌ها درباره این موضوع پاسخ دهند زیرا به نظر او از میان رفتن داده‌های ضبط شده دوربین «عجیب» است.

و در پاسخ یک مقام مطلع در سازمان انرژی اتمی در واکنش به این سخنان گفته است: «کارت حافظه مورد ادعای مدیرکل آژانس در عملیات خرابکاری منهدم شده و اتفاقاً آژانس باید پاسخ بدهد که چرا از ظرفیت‌هایش برای ممانعت از اینگونه عملیاتهای خرابکارانه که منشاء آن هم مشخص است استفاده نمی‌کند.»

حسین امیرعبداللهیان وزیر خارجه ایران پیش‌تر از توافق با آژانس بر سر نصب دوربین‌های تازه در کرج خبر داده و گفته بود این توافق «خوب» برخی نگرانی‌ها درباره برنامه هسته‌ای ایران را برطرف می‌کند.

این مجوز ناقض قانون مجلس نیست؛ چون تصاویر ضبط شده توسط این دوربین‌های جدید مانند تصاویر دوربین‌های قبلی در اختیار آژانس قرار نخواهند گرفت و همچنان نزد سازمان انرژی اتمی ایران محفوظ خواهند ماند.

ایران نیز هشدارهایی را به اسرائیل با توجه به «روند نسبتاً موفق مذاکرات وین» داده است، چون ممکن است اسرائیل قصد «شرارت» و «ضربه زدن به گفتگوها» را داشته باشد، از این رو، نیروهای نظامی و امنیتی ایران برای مقابله با آن «سطح آمادگی‌های ضروری را بالاتر خواهند برد.»

وضعیت مذاکرات:

نماینده ادوار مجلس شورای اسلامی مهرداد بائوج لاهوتی گفت: اگر مثل گذشته در داخل کشور تزلزل و خللی به مذاکرات وارد نشود، برجام احیاء خواهد شد.

جدی‌ترین اقدام طرف غربی در آغاز مذاکرات هم در میز مذاکره و هم در اجرای عملیات روانی این است که بازگشت ایران به برجام با گرفتن امتیازات بالایی همراه نشود. این امتیازات از موضوع میزان رفع تحریم‌ها و راستی آزمایشی و آنها تا بهره بردن ایران از منافع اقتصادی و میزان تعهدات فنی و حقوقی و... شامل می‌شود.

طرف غربی برای جلوگیری از دادن امتیازات بیشتر به همین دلیل حمله به پیش نویس را بهانه قرار داد؛ البته غربی ها به خوبی میدانستند که پیش نویس ایران در واقع همان ریل گذاری است که ایران می خواهد از طریق آن امتیازاتی کسب کند.

غربی ها نیم نگاهی به افکار عمومی در داخل ایران داشتند و برداشتشان این بود که تکرار گزاره عدم پیشرفت مذاکرات، ذهنیتی برای افکار عمومی مبنی بر تولید فشار به مذاکره کنندگان ایرانی تولید خواهد کرد و حتی شاید بتواند پروسه امتیاز دادن به ایران را متوقف کند.

عضو شورای روابط بین اقوام که زیر نظر ولادیمیر پوتین رییس جمهوری روسیه فعالیت می کند، گفت: تروئیکای اروپایی اگر به دنبال موفقیت مذاکرات وین است، باید از پیروی کورکورانه از مواضع زیاده خواهانه آمریکا بپرهیزد.

پیش نویسی که در دوره ریاست جمهوری روحانی نوشته شده بود، ظاهراً دارای امتیازات بسیار زیادی بوده که طرف غربی بسیار مشتاق ادامه دادن با پیش نویس قبلی بودند. در پیش نویس جدید ایران به شدت دنبال رفع تمامی تحریم ها است. و تاثیر نتیجه مذاکرات بر وضعیت اقتصادی جمهوری اسلامی میتواند تعیین کننده باشد، زیرا به باور کارشناسان، تحریم های آمریکا اقتصاد ایران را به مرز فروپاشی کشانده است.

اینکه طرف اروپایی ادامه مذاکرات را همچنان روی میز دنبال می کند ولی صراحتی در بیان کردن «پیشرفت مذاکرات» ندارد، هم نشانه ای انتظار و امید داشتن به نتیجه بخش بودن عملیات روانی خود بر ایران است و هم نشانه ای یک چارچوب جدیدی است که در دور جدید مذاکرات بر غربی ها تحمیل شده و آن چارچوب این است که بیان «پیشرفت در مذاکرات» با توجه به اینکه پیش نویس ایران محور مذاکرات قرار گرفته و خبری از عقب نشینی ایران نیست، معنایی جز این ندارد که غرب اولین گام عقب نشینی را برداشته و ادامه این مسیر بر ریل دلخواه ایران خواهد بود.

توقف مذاکرات:

کشورهای اروپایی طرف توافق هسته ای (بریتانیا، فرانسه و آلمان) روز جمعه در بیانیه مشترکی علت وقفه در مذاکرات را درخواست ایران عنوان کردند و آن را اقدامی ناامیدکننده خواندند.

اما علی باقری کنی، روز شنبه درخواست توقف مذاکرات از سوی ایران را تکذیب کرد و گفت: «از همان ابتدا توافق کرده بودیم که بعد از رسیدن به پیشنویس توافق به استراحت عادی برویم.»

اولیانوف در مصاحبه با خبرگزاری روسی «تاس» درباره تاریخ برگزاری

نشست بعدی برجام در وین گفت: «در مورد تاریخ از سرگیری

مذاکرات، شفافیت کامل وجود ندارد. موضوع تاریخ باز است.

تا جایی که من متوجه شدم دو گزینه وجود دارد: یا از

سرگیری کار این مذاکرات در ۲۷ دسامبر، حداقل

در سطح کارشناسی و یا در چارچوب دور هشتم

در سوم ژانویه، زمانی که همه برای مذاکره آماده

هستند.»

وزارت امور خارجه روسیه نیز در ارتباط با

مذاکرات ایران و ۱+۴ در وین برای احیای

توافق هسته ای بیانیه ای منتشر و در آن

تأکید کرد مسکو انتظار دارد که دور هشتم

گفتوگوها در خصوص بازگرداندن برنامه جامع

اقدام مشترک بتواند به حصول یک توافق سریع

و مورد قبول طرفین منجر شود.

شاهد، ردیفه بودجه؟

علیرضا دو دانگه

هرسال به آذر که می‌رسیم دغدغه اکثر وزارتخانه‌ها، ارگان‌ها، نهادها و خلاصه هر جایی که خرجشان وصل دولت است خلاصه می‌شود در یک کلمه: بودجه! و این سوال پیش می‌آید که بودجه‌ی ما چقدر است؟ این بودجه کفاف هزینه‌های ما هست یا خیر؟ دانشگاه شاهد هم از این داستان‌های بودجه مستثنا نیست! چرا که شاهد یک دانشگاه جامع است که از نظر مالی به دو وزارتخانه و یک نهاد وابسته است. از طرفی علوم پزشکی شاهد زیر نظر خود دانشگاه است که خب در نتیجه باید هزینه‌هایش را دانشگاه بپردازد و از طرفی دیگر، پروژه‌های عمرانی ناتمامی در دانشگاه هستند که تمام شدنشان تنها به یک چیز وابسته است: پول! اما وقتی نگاهی به ارقام منتشر شده از بودجه‌ی دانشگاه‌ها می‌اندازیم می‌فهمیم در بین هفت دانشگاه برتر تهران جزو ۳ دانشگاهی هستیم که کمترین افزایش بودجه را داشته‌اند! بالاتر از دانشگاه علامه (۲۲٪)، کنار شهید بهشتی با ۳۴٪ افزایش بودجه. توجه شود که داریم درباره یک دانشگاه جامع حرف می‌زنیم. تازه این یکسر ماجراست. باید در نظر داشت که در تخصیص بودجه هم دیواری کوتاه‌تر از دانشگاه شاهد نیست به طوری که در سال‌های گذشته آخرین بودیم (۱۴٪)؛ با این وجود چطور دانشگاه می‌تواند از پس هزینه‌های زیاد حضوری شدن برآید؟!

واکنش دانشگاه و بنیاد شهید به این اتفاق چیست؟ تا چه زمانی قرار است شاهد بین این دو وزارتخانه پاسکاری شود؟ ما از دولت سیزدهم این مطالبه را داریم که تکلیف بودجه‌ی "گلخانه"

عطرآگین انقلاب" را مشخص کنند. همان تعبیری که معظم رهبری از دانشگاه شاهد داشتند.

ارزشیابی پشمکی!

فواد حسن زاده

این متن را درست در شبی می‌نویسم که بعد از ظهرش، لای انبوهی از کارهایم؛ در عرض ۵ دقیقه فرم نظرسنجی ۸ استاد را پر کرده‌ام؛ فقط برای این که بتوانم کارت ورود به جلسه‌ی آزمونم را بگیرم! (آزمونی که می‌دانم در آن قرار است حقم زائل شود)

وقتی بین خاطرات دوران دبیرستانم کنکاش می‌کنم به خوبی معلمی را به خاطر می‌آورم که عاشق نظرسنجی بود! تقریباً هر جلسه نظرم‌ان را می‌پرسید و اگر باب میلش نبود می‌گفت: "نظرتو روی یه کاغذ بنویس و بنداز تو اون سطل گوشه‌ی کلاس! مطمئن باش من همه رو می‌خونم..."

چه فرقی است بین تمام آن نظراتی که معلم دوران دبیرستانم از من می‌پرسید و نمره‌های نظرسنجی اساتید؛ وقتی قرار است هر دوی آنها نادیده گرفته شوند!

چه تفاوتی است بین نمره‌ی دانش آموزی که با تقلب ۲۰ گرفته است با نمره‌ی ۲۰ ای که دانشجو از روی اجبار و اکراه به اساتید می‌دهد وقتی هر دوی آنها بی‌اثر هستند!

چه کسی می‌تواند بین آرای نمایندگان مجلس با نظرسنجی اساتید فرقی قائل شود؛ وقتی هیچ کدامشان شفافیت ندارند! اگر قرار است نظر سنجی‌ها هیچ اثری بر عملکرد اساتید نداشته باشد پس چه دلیلی می‌توان برای آن تراشید جز ایجاد یک ذهنیت کاذب که "ای دانشجویان؛ ما برای شما ارزش قائلیم"

چه انتظاری می‌توان از دانشجو داشت که برای نظر سنجی‌ها بیشتر از ۵ دقیقه وقت بگذارد زمانی که می‌داند قرار نیست هیچ اثری داشته باشد.

شاید بگویید این نمره‌ها همه سرسری هستند! اما بعضی اساتید از همه‌ی دانشجو‌ها نمره‌ی پایین گرفته‌اند. این را چطور توجیه می‌کنید؟

این نمره دادن‌های عجولانه و از سر رفع تکلیف، حکم تاییدی است بر فرمالیته بودن نظرسنجی‌ها! اگر نظر سنجی‌ها ترتیب اثر داده می‌شد دانشجو هم با حوصله و سر انصاف نمره‌های اساتید را پرمی کرد.

بگذارید متن را در اوج خاتمه دهم! چگونه است که به جای عزل اساتیدی که همه‌ی دانشجو‌ها از آن‌ها ناراضی هستند؛ خبر عضویتشان در هیئت علمی به گوش دانشجو می‌رسد؟

یعنی تمامی اساتید ما به خوبی اساتید دانشگاه استنفورد یا آکسفورد هستند؟ هیچ مشکلی در عملکرد اساتید ما نیست؟

تا کسی شهید نبود، شهید نمی شود. شرط شهید شدن، شهید بودن است. اگر امروز بوی شهید از رفتار و اخلاق کسی استشمام شد، شهادت نصیبش می شود. تمام شهدا دارای این مشخصه بودند.

صفحات ما در فضای مجازی

● انجمن اسلامی دانشگاه شاهد

 [anjoman_islami_shahed](https://www.instagram.com/anjoman_islami_shahed)

● انجمن اسلامی دانشگاه شاهد

 [anjoman_islami_shahed](https://www.t.me/anjoman_islami_shahed)

ارتباط با ما

 [tasnimshahed](https://www.t.me/tasnimshahed)

انتقادات و پیشنهادات خود را برای ما بفرستید.